«سرآمد» تحلیل می‌کند؛

روایت بستن آبراه‌ها

روزی که کانال سوئز به روی صهیونیست‌ها بسته شد

گروه ترانزیت - امید ایرانی - در میانه قرن بیستم، درست زمانی که نقشه سیاسی جهان هنوز زخم‌های تازه جنگ جهانی دوم را بر تن داشت و نظام برتون وودز نظم جدیدی از قدرت را میان واشنگتن، لندن و پاریس توزیع می‌کرد، منطقه خاورمیانه شاهد رویدادی بود که نه یک اقدام مرزی یا تصمیمی صرفاً گمرکی، بلکه زلزله‌ای حقوقی و نمادین محسوب می‌شد: بسته‌شدن کانال سوئز به روی کشتی‌ها و کالاهای مرتبط با اسرائیل در نوزدهم مه ۱۹۵۰. این تاریخ، مصادف با بیست و نهم اردیبهشت ۱۳۲۹ خورشیدی، شاید در نگاه نخست یادآور یک اختلاف دریانوردی به نظر رسد، اما در بطن خود روایتی عمیق‌تر از آپارتاید نوپا در فلسطین، مقاومت مصر در برابر عقب‌نشینی از هویت ملی و تماشای صحنه‌ای است که غرب تا امروز در بازتولید آن ناتوان بوده است.

برای درک چرایی و چگونگی این بسته‌شدن، باید به سه سال پیش از آن بازگشت: جنگ ۱۹۴۸ فلسطین. در آن برهه، رژیمی بر پایه حذف جغرافیایی و قومی فلسطینیان شکل گرفت که معماران آن نه فقط در تل‌آویو، بلکه در اتاق‌های فکر لندن و پاریس نیز به آن برکت داده بودند. اما مصر پس از سلطنت، با وجود تمام وابستگی‌های اقتصادی و نظامی به غرب، به نقطه اشباع رسیده بود. کانال سوئز، این آبراهه مصنوعی که در سال ۱۸۶۹ به دست فرانسویان بر روی شن‌زارهای مصر گشوده شده بود، برای قاهره چیزی فراتر از یک گذرگاه بود؛ شرافت ملی، منبع درآمد حیاتی و اهرم ژئوپلیتیکی بود که اگر دولتی جرأت استفاده از آن را می‌داشت، می‌توانست موازنه قدرت را در هماهنگی با جهان عرب تغییر دهد. تصمیم قاهره در سال ۱۹۵۰ مبنی بر ممنوعیت تردد هر کشتی با مقصد یا مبدأ اسرائیل یا حتی حامل کالاهایی که به نوعی به این رژیم تعلق داشت، در واقع اولین شلیک عملی در جنگی بود که هنوز رسماً آغاز نشده بود.

اما قضیه پیچیده‌تر از یک حکم اداری بود. دولت مصر به خوبی می‌دانست که بستن کانال سوئز به روی اسرائیل، یک اقدام متقارن و در چارچوب حقوق معاهدات نیست؛ بلکه بهایی است که برای مشروعیت‌زدایی از رژیمی پرداخته می‌شود که از بدو تولد، مرزهای بین‌المللی را با زور جابه‌جا کرده بود. این موضع مصر تا شش سال بعد، یعنی ۲۶ ژوئیه ۱۹۵۶، به اوج تاریخی خود رسید؛ روزی که جمال عبدالناصر، رئیس جمهور فقید مصر، کانال سوئز را ملی اعلام کرد. واکنش بریتانیا و فرانسه به این تصمیم، نمایشی از خشم استعماری بود که تصور می‌کردند هنوز حق و تو بر روی نیل و مدیترانه دارند. همزمان، رژیم اسرائیل که از دو سو در تنگنا قرار گرفته بود - هم بسته‌بودن کانال سوئز و هم ممانعت مصر از عبور کشتی‌های اسرائیلی از تنگه تیران در دریای سرخ - به این نتیجه رسید که زمان هماهنگی نظامی با لندن و پاریس فرا رسیده است. آن‌چه در اکتبر ۱۹۵۶ روی داد، تهاجم سه‌گانه به مصر بود؛ جنگی که البته با دخالت بی‌سابقه ایالات متحده و اتحاد جماهیر شوروی در حمایت از مصر، شکستی تاریخی برای امپریالیسم کلاسیک رقم زد. اما نکته محوری این است: مصر در این میدان نابرابر نشان داد که یک کشور دارای موقعیت حساس آبراهه‌ای، حتی بدون ناوگان مدرن، می‌تواند نظم جهانی را به چالش بکشد.

این روایت تاریخی، بدون قیاس با واقعیتی معاصر ناقص می‌ماند. امروزه، وقتی از ایران و تهدید بسته شدن تنگه هرمز سخن به میان می‌آید، بی‌آنکه اغراقی در کار باشد، باید اعتراف کرد که سناریوی ۱۹۵۰ مصر در مقیاسی وسیع‌تر، پیچیده‌تر و مسلحانه‌تر در حال تکرار است. تنگه هرمز، بر خلاف کانال سوئز که صرفاً یک آبراهه انسانی با دروازه‌بانی مصر است، یک گلوگاه طبیعی میان خلیج فارس و دریای عمان به شمار می‌رود که روزانه بیش از ۲۰ درصد نفت جهان و یک سوم گاز طبیعی مایع از آن عبور می‌کند. نکته ظریف اما غافلگیرکننده در قیاس تاریخی این است: در سال ۱۹۵۰، مصر برای بستن کانال سوئز به روی یک رژیم (اسرائیل) از یک تهدید چندلایه بهره برد - هم فشار سیاسی، هم پشتیبانی اعراب و هم جایگاه نمادین مقاومت ضداستعماری. اما ایران در وضعیتی متفاوت ایستاده است: نه یک رژیم خاص، بلکه احتمال بسته شدن تنگه هرمز در پاسخ به هرگونه اقدام نظامی آمریکا علیه تمامیت ارضی یا منافع ملی ایران. تفاوت ماهوی در اینجاست که آنچه در مصر یک «سیاست فعال» بود، در ایران به یک «واکنش راهبردی بدیل‌ناپذیر» تبدیل شده است.

برخلاف تصور رایج در محافل غربی که بستن تنگه هرمز را به مثابه خودکشی اقتصادی ایران تحلیل می‌کنند، واقعیت‌های ژئوپلیتیک و حقوقی، حرف دیگری می‌زند. جمهوری اسلامی ایران بر اساس کنوانسیون ۱۹۸۲ حقوق دریاها (UNCLOS)، به عنوان کشوری ساحلی با حدود ۹۰۰ کیلومتر مرز آبی در خلیج فارس و دریای عمان، از حقوق حاکمیتی بر آب‌های سرزمینی خود برخوردار است. اگرچه تنگه هرمز یک گذرگاه بین‌المللی تلقی می‌شود که عبور ترانزیت از آن نباید مختل شود، اما ایران همواره اعلام کرده است که تنها در شرایطی دست به بستن تنگه هرمز می‌زند که تهدید نظامی خارجی (به ویژه از سوی آمریکا) به نقطه اشتعال برسد که بالاخره این اتفاق رخ داد. این ادعا، نه یک باج‌خواهی ساده، بلکه یک نظریه موازنه وحشت است؛ همان چیزی که جنگ سرد را در اروپا مدیریت کرد و امروز در خلیج فارس، شکل بومی‌یافته‌ای به خود گرفته است.

اما قدرت بی‌بدیل ایران در این معادله از کجا نشأت می‌گیرد؟ نخست، موقعیت جغرافیایی: تنگه هرمز در باریک‌ترین نقطه حدود ۳۳ کیلومتر پهنا دارد، اما عمق و مسیرهای قابل کشتیرانی تنها در محدوده آب‌های سرزمینی ایران و عمان قرار می‌گیرد. برخلاف سوئز که یک کانال باریک و کاملاً قابل کنترل از ساحل تا ساحل توسط مصر است، در هرمز عملاً هر دو ساحل اهمیت دارند، اما ایران به دلیل تسلط بر جزایر راهبردی (مانند ابوموسی، تنب بزرگ و تنب کوچک) و استقرار سامانه‌های موشکی کوتاه‌برد و میان‌برد ضدکشتی، قادر است به صورت انتخابی و هوشمندانه، تردد شناورها را در هر لحظه مختل کند. دوم، بعد نظامی: ایران در سه دهه اخیر به توانایی بی‌نظیری در منطقه در تولید انبوه موشک‌های بالستیک ضدناو، مین‌های هوشمند، شناورهای تندرو با قابلیت حمله انبوه (swarm attack) و زیردریایی‌های کوچک اما کشنده دست یافته است. این زرادخانه نه برای پیروزی در یک جنگ تمام‌عیار کلاسیک، بلکه برای ایجاد فضای فلج‌کننده‌ای طراحی شده که یک ابرقدرت دریایی مثل آمریکا را در اتاق فرماندهی خود با معمایی حل‌نشدنی مواجه می‌کند: آیا واشنگتن برای عبور یک نفتکش حاضر است ده‌ها میلیارد دلار تجهیزات و جان سربازان خود را به خطر بیندازد؟

اما در این میان، حق قانونی ایران - جدای از کنوانسیون‌های بین‌المللی - به یک بحث بنیادین بازمی‌گردد: حقوق و تکالیف متقابل در نظام وستفالیایی. اگر دولتی مثل آمریکا با خروج از برجام، اعمال تحریم‌های فراسرزمینی، ترور فرمانده‌های ارشد نظامی در خاک یک کشور دیگر و تهدید دائم به بمباران تاسیسات هسته‌ای، نظم حقوقی بین‌الملل را یکسویه نادیده بگیرد، چگونه می‌توان انتظار داشت که ایران از حق حاکمیت خود برای دفاع غیرنظامی (از جمله ممانعت از عبور و مرور دشمن) استفاده نکند؟ در این نقطه است که قیاس با کانال سوئز، ابعاد دراماتیک تری می‌یابد: مصر در دهه ۱۹۵۰ با دو قدرت استعمارگر و یک رژیم تازه‌تأسیس روبرو بود، اما ایران امروز با تمام قواعد بازی مدرن در هماهنگی با روسیه، چین و جنبش‌های مقاومت منطقه مواجه است. به عبارت دیگر، اگر مصر در دهه ۱۹۵۰ برای بستن کانال به قدرت نرم پان عربیسم نیاز داشت، ایران امروز به لطف توازن راهبردی و عمق فنی، نیازی به کسب مجوز از هیچ نهاد فرامنطقه‌ای ندارد.

با این حال، باید پرسید: چرا غرب همچنان بستن کانال سوئز توسط مصر را یک اقدام «مشروع در بستر ضداستعماری» تفسیر می‌کند، اما اقدام مشابه توسط ایران را «اقدامی تروریستی و غیرقانونی» می‌نامد؟ پاسخ در دوگانه تاریخی متأخر نهفته است: در ساختار روایت رسانه‌ای غرب، عبدالناصر نماد "ملی‌گرایی قابل گفت‌وگو" بود (تا پیش از ملی‌سازی سوئز که داستان تغییر کرد)، در حالی که ایران پس از انقلاب به نماد "غیرقابل پیش‌بینی" تبدیل شده است. این کلیشه، تحلیل گران واقع‌بین را به اشتباه می‌اندازد. اقدام مصر در بستن کانال سوئز به روی اسرائیل در ۱۹۵۰، بی‌آنکه شلیک یک گلوله مقدمه‌اش باشد، ثابت کرد که جهان تک‌قطبی حتی در دوران اوج استعمار نیز شکننده است. امروز، ایران با ارائه سناریوی «بستن تنگه هرمز» در واکنش به جنگ تحمیلی آمریکا، در واقع نشان می‌دهد که ابزارهای نامتقارن - که زمانی در اختیار جنبش‌های چریکی بود - به سطح قدرت ملی رسیده است.

اما فراموش نکنیم که در پشت هر دو رویداد، یک عامل مشترک نفس‌گیر وجود دارد: «اسرائیل». کانال سوئز در ۱۹۵۰ به دلیل حضور این رژیم بسته شد و تنگه هرمز نیز در جنگ تحمیلی اخیر از سوی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران، با دستور بسته شدن مواجه شد؛ اما این بار نه به عنوان یک اقدام پیش‌دستانه، بلکه به عنوان آخرین خط دفاعی. اسرائیل، که در ۱۹۵۶ مصر را ناگزیر از باز کردن کانال به روی خود نکرد، امروز با شرایط جغرافیایی کاملاً متفاوتی روبه‌روست: مقاومت در لبنان، سوریه، یمن و خود فلسطین اشغالی، ایران را در موقعیتی بی‌نظیر قرار داده تا بتواند برای نخستین بار پس از دهه‌ها، «طرح بستن یک آبراهه حیاتی» را نه فقط یک تهدید، بلکه یک گزینه راهبردی با پشتوانه اجرایی مطرح کند.

به عبارت روشن‌تر: آنچه عبدالناصر با ملی‌سازی کانال سوئز در ۱۹۵۶ انجام داد - یعنی شکستن انحصار اروپا بر یک شریان حیاتی - ایران سال‌هاست که با تکمیل زنجیره بازدارندگی در تنگه هرمز محقق کرده است. اما تفاوت ظریف و در عین حال سرنوشت‌سازی نیز وجود دارد: مصر پس از ملی‌سازی کانال، عملاً توانایی بستن آن به روی همه کشورها را نداشت، زیرا اقتصادش به درآمد آن وابسته بود. در مقابل، ایران ثابت کرده است که حاضر است در شرایط جنگی، منافع اقتصادی لحظه‌ای خود را فدای امنیت ملی و بازدارندگی کند. این سطح از ریسک‌پذیری، محاسبات پنتاگون را به کلی تغییر می‌دهد. در یکی از بدبینانه‌ترین سناریوهای نظامی آمریکا (که در رزمایش‌های داخلی نیروی دریایی این کشور به نام "Millennium Challenge ۲۰۰۲" شبیه‌سازی شد)، مشخص گردید که یک نیروی مسلح نامتقارن با استفاده از قایق‌های تندرو و تاکتیک‌های انتحاری و مختل‌کننده، می‌تواند یک ناوگان عظیم را برای چند هفته در تنگه هرمز گرفتار کند. حال تصور کنید که این قایق‌ها، علاوه بر تسلیحات معمول، به موشک‌های کروز ضدناو با قابلیت فرار از رادار مجهز باشند و پشتیبانی اطلاعاتی از سامانه‌های ماهواره‌ای و پهپادی بلندبرد دریافت کنند. این دقیقاً همان قدرتی است که ایران در دهه اخیر با هزینه‌ای بسیار کمتر از بودجه سالانه یک ناو هواپیمابر آمریکایی ساخته است.

در پایان، باید از خود پرسید: آیا جهان از تجربه ۱۹۵۰ و ۱۹۵۶ کانال سوئز درس گرفته است؟ پاسخ دلسردکننده است. غرب همچنان تصور می‌کند که کشوری چون ایران در برابر تهدید جنگ تسلیم می‌شود، در حالی که تاریخ نشان داده است تهدید مستقیم نظامی علیه کشوری که اهرم بستن یک آبراهه جهانی را دارد، نه تنها او را عقب نمی‌راند، بلکه بهره‌برداری از همین برگ برنده را تسریع می‌بخشد. بسته شدن کانال سوئز به روی اسرائیل در ۱۹۵۰، نقطه‌ی عطفی بود که به جهان فهماند دیگر نمی‌توان منافع صهیونیسم را فارغ از حقوق اعراب مدیریت کرد. امروز نیز تنگه هرمز این درس را به روز شده‌تر منتقل می‌کند: هر کشوری با موقعیت جغرافیایی کم‌نظیر و اراده‌ای پولادین، حتی در برابر بزرگترین قدرت نظامی تاریخ، می‌تواند نظم موجود را از پایه به چالش بکشد. شاید بازیگران جهانی بهتر باشد پیش از آنکه کار از کار بگذرد، مرور کنند که چگونه مصر دهه ۱۹۵۰، با تمام فقر و وابستگی، توانست دو قدرت هسته‌ای آن زمان را مجبور به عقب‌نشینی کند. ایران امروز، با امکاناتی چند دهه پیشرفته‌تر و عمق راهبردی گسترش‌یافته در منطقه، نه تهدیدی توخالی، بلکه واقعیتی انکارناپذیر است. اکنون که جنگ آمریکا علیه ایران آغاز شده است، بستن تنگه هرمز دیگر در هالهای از ابهام یا دستکاری سناریوهای محتمل نیست؛ این اقدام به یک واقعیت انکارناپذیر میدانی تبدیل شده است. مهم‌ترین پرسش نه «اگر» که «پیامدهای آن برای نظم جهانی چیست» خواهد بود. آمریکا شجاعت آزمایش این سناریو را پیدا کرد، اما آیا توانایی مدیریت پیامدهای آن را دارد؟ پاسخ را باید در کتاب های تاریخی جستجو کرد؛ جایی که صفحه کانال سوئز هرگز بسته نشده، تنها بازنویسی می‌شود. این بار اما، هرمز نه یک تهدید که نقطه پایانی بر یک توهم راهبردی است».

قوۀ قضائیه-سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
حوزه ثبت ملک منطقه دو ساری

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی شهرستان ساری برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۰۴۵۶۰۴۳۲۰۸ مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۰۳ که در هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه دو ساری تحت تصرفات مالکانه -عقیل اسمعیل نیاگنجی فرزند احمدعلی به شماره ملی ۲۰۶۳۸۴۰۲۸۸ نسبت به ششدانگ یک قطعه دامداری (برابر نامه بنیاد مسکن ۲۵۱ متر کاربری دامداری و مابقی معبر) به مساحت ۲۹۲/۷۲ مترمربع به پلاک ۲۰۵۳ فرعی قسمتی از پلاک ۲۵ اصلی واقع در قریه قاجارخیل بخش ۵ ثبت ساری. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

شناسه آگهی: ۲۱۶۹۰۱۵
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۱۴
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۲۹

یاسر ملکی - مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو ساری

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۲۶۰۰۱۰۰۰۳۱۱ مورخ ۱۴۰۵/۰۱/۳۱ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک همدان –ناحیه یک تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم پروانه قربان زاده فرزند فیروزعلی بشماره شناسنامه ۴۷۷۴ صادره از همدان در ششدانگ یکباب خانه به مساحت ۲۱۳/۴۶ متر مربع قسمتی از پلاک ۷ اصلی واقع در حومه بخش یک همدان به نشانی فقیره خریداری مع الواسطه از مالک رسمی آقای محمد فرزند امیدعلی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است درصورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م.الف: ۳۴۹

شناسه اگهی: ۲۱۶۸۴۰۱
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۱۴ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۲۹

حمید سلگی - رئیس ثبت اسناد و املاک همدان

آگهی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی واراضی وساختمانهای فاقدسند رسمی برابراراء صادره هیئتهای اول ودوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی ستقر در واحد ثبتی نجف آباد تصرفات مالکانه وبلامعارض متقاضیان محرز گردیده است .لذامشخصات متقاضیان واملاک مورد تقاضا به شرح زیر به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را دراداره ثبت اسناد واملاک محل تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود رابه مرجع قضایی تقدیم نمایند. رأی شماره ۲۱۳۴ مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۲ - خانم اعظم آهنین مشت نجف آبادی به شناسنامه شماره ۳۷۱ کدملی ۱۰۹۱۱۰۷۱۰۶ فرزند امیرقلی درششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۳۹.۸۷ متر مربع قسمتی از پلاک شماره ۳۹۳ اصلی واقع درقطعه ۱۰ بخش ۱۱ حوزه ثبت ملک اصفهان بر اساس سند انتقال قطعی شماره ۹۷۱۲ مورخ ۱۳۷۲/۰۹/۱۴ تنظیمی دفترخانه ۷۲ نجف آباد مقدار ۶۶/۶۵ سهم مشاع از ۵۳۶ سهم مشاع از ۸۵۰ سهم ششدانگ از پلاک ۳۹۳ قطعه ۱۰ نجف آباد به خانم اعظم آهنین مشت نجف آبادی فرزند امیر قلی انتقال یافته و عملیات ثبتی آن خاتمه نیافته و به نامش در جریان ثبت است.شناسه آگهی:۲۱۸۱۲۸۸
تاریخ انتشار نوبت اول:۱۴۰۵/۰۲/۲۹ تاریخ انتشار نوبت دوم:۱۴۰۵/۰۳/۱۳

مدیر واحد ثبتی حوزه ملک نجف آباد

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک غرب اصفهان
آگهی موضوع ماده ۳ قانون وماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی واراضی وساختمان های فاقد سند رسمی

برابر آرا صادره هیات های موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه غرب اصفهان تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضیان محرز گردیده است لذا مشخصات متقاضیان و املاک مورد تقاضا به شرح زیر به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود.در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود رابه اداره ثبت اسناد و املاک تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود رابه مرجع قضایی تقدیم نماید. ردیف ۱ - برابر رأی شماره ۱۰۶۴ مورخ ۱۴۰۵/۰۱/۲۹ هیأت سوم مالکیت آقای عباس جلالی به شناسنامه شماره ۱۲۷۱۹۲۹۰۳۱ کدملی ۱۲۷۱۹۲۹۰۳۱ صادره اصفهان فرزند ناصر در ششدانگ بکباب ساختمان به مساحت ۲۲۰.۸۰ مترمربع پلاک شماره ۶۶ اصلی واقع در بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان از مالکیت سید محمد حسینی عاشق ابادی فرزند حاج سید حیدر سند ۵۹۰۷ مورخ ۱۳.۷.۲۶ و ۵۶۵۵ مورخ ۱۳.۶.۱۵ دفترخانه ۱۰ اصفهان ونامه ۴۳۵۸۸ مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۷ اداره راه وشهرسازی تأئید و محرز گردیده است.
شناسه آگهی: ۲۱۶۸۶۹۰
تاریخ انتشار نوبت أول: ۱۴۰۵/۰۲/۱۴ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۲۹

کاشف رییس منطقه ثبت اسناد و املاک غرب اصفهان

روزنامه

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک احمد آباد هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره۱۴۰۴۶۰۳۰۶۲۶۲۰۰۱۱۷۸ هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر درواحدثبتی حوزه ثبت ملک احمد آباد تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای حسن زارعی فرزند محمد بشماره شناسنامه ۳۰ صادره از ملک آباد در یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۵۵۷ متر مربع قسمتی از پلاک ۵۶ اصلی واقع در اراضی پیوه ژن بخش ۵ مشهد خریداری از مالک رسمی آقای اسماعیل فرخی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس ازاخذرسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.م الف: ۷۵۱
تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۰۲/۱۳ تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۵/۰۲/۲۹

علی سپهری قربی -رئیس ثبت اسناد و املاک احمد آباد

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک احمد آباد هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقدسند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۶۲۶۲۰۰۱۴۵۰ هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحدثبتی حوزه ثبت ملک احمد آباد تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای حسن زارعی فرزند محمد بشماره شناسنامه ۳۰ صادره از احمد آباد در یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۹۰.۲۵ متر مربع قسمتی از پلاک ۵۶ اصلی واقع در اراضی سرکاریز پیوه ژن بخش ۵ مشهد خریداری از مالک رسمی محل مالکیت خود متقاضی محرز گردیده است.لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم وپس ازاخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.م الف:۷۴۸
تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۰۲/۱۳ تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۵/۰۲/۲۹

علی سپهری قربی -رئیس ثبت اسناد و املاک احمد آباد

اگهی مزایده مال غیرمنقول موضوع پرونده اجرایی کلاسه ۱۴۰۱۰۰۰۱۶

به موجب پرونده اجرایی کلاسه ۱۴۰۱۰۰۰۱۶ له خانم لیلا جعفری و علیه آقای سعید زیرک موضوع سند ازدواج شماره ۷۲۰۸ مورخ ۱۳۹۶/۰۲/۲۸ دفترخانه ازدواج شماره ۲۴ اردبیل یک واحد تجاری همکف به مساحت ۱۳۰ متر مربع به همراه انباری تجاری به مساحت ۲۵ متر مربع و بالکن تجاری نیم طبقه به مساحت ۱۵۰ متر مربع قسمتی از به پلاک ثبتی ۲۵۰۷ فرعی از ۳۱۰ اصلی واقع در بخش ۰۳ ناحیه ۰۰ حوزه ثبت ملک سرعین واقع در سرعین بلوار امام علی (ع) روبروی فرمانداری ساختمان گلوریا ۵
متن ملک شماره دو هزار و پانصد و هفت فرعی از سیصد و ده اصلی واقع در بخش سه حوزه ثبتی استان اردبیل به مساحت ششدانگ پلاک فوق (۸۱۷/۷۰) هشتصد و هفده متر مربع و ۷۰ سانتیمتر و ،مالکیت سعید زیرک فرزند هابل شماره شناسنامه ۲۳۱۳۱ تاریخ تولد ۱۳۵۶/۰۳/۰۱ صادره از اردبیل دارای شماره ملی ۱۴۶۱۴۴۱۰۶۴ با جز سهم ۶ از کل سهم ۶ بعنوان مالک ششدانگ عرصه و اعیان با شماره مستند مالکیت ۱۱۴۹۶ تاریخ ۱۳۹۲/۰۴/۰۸ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۶۰ شهر سرعین استان اردبیل ثبت گردیده است.
توضیحات ملک ششدانگ پلاک ۲۵۰۷ فرعی از ۳۱۰ اصلی به حدود شمالا:در دو قسمت اول دیواریست بطول (۲/۱۵) دو متر و پانزده سانتیمتر به خیابان دوم درب و دیوار بطول (۱۶/۳۵) شانزده متر و سی و پنج سانتیمتر به خیابان شرقا: دیواریست بطول (۴۹/۶۵) چهل و نه متر و شصت و پنج سانتیمتر به سیصد و ده اصلی جنوبا: درب و دیوار بطول (۱۴/۷۵) چهارده متر و هفتاد و پنج سانتیمتر به کوچه غربا: در دو قسمت اول دیواریست بطول (۴۱/۰۰) چهل و یک متر به شماره سیصد و ده فرعی دوم دیواریست بطول (۲۰/۵۰) بیست متر و پنجاه سانتیمتر به سیصد و ده اصلی نظر بر اینکه ششدانگ پلاک فوق در قبال مطالبات بستانکار بابت پرونده اجرایی کلاسه فوق بازداشت و طبق نظر کارشناسان رسمی ارزش ششدانگ عرصه و اعیان بمبلغ ۱/۲۰۷/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ یک هزار و دویست و هفت میلیارد و پانصد میلیون ریال
واحد تجاری همکف ۱۳۰ متر مربعی به همراه انباری تجاری ۲۵ متر مربعی بمبلغ (۱۳۶/۴۰۰/۰۰۰/۰۰۰) صد و سی و شش میلیارد و چهارصد میلیون ریال
بالکن تجاری نیم طبقه ۱۵۰ متر مربعی بمبلغ (۴۵/۶۰۰/۰۰۰/۰۰۰) چهل و پنج میلیارد و ششصد میلیون ریال برآورد شده است. طبق نظر کارشناس ملک مزبور عبارت است ششدانگ یک یکباب ساختمان بمساحت ۸۱۷/۷۰ متر مربع سازه اسکلت بتنی سقف تیرچه بلوک نما سنگی تاسیسات دارای آسانسور و انشعابات مستقل و فاقد گواهی پایان کار و استاد تفکیکی می باشد.
مشخصات فیزیکی
زیر زمین (پارکینگ) کف و دیوار سنگی سقف آرمسترانگ، ارتفاع حدود ۳/۸۰ متر
-همکف تجاری واحد تجاری ۱۳۰ متر مربعی با کرکره برقی و سقف کناف و ارتفاع حدود ۷ متر
-نیم طبقه شامل انباری تجاری ۲۵ متر مربعی و بالکن تجاری ۱۵۰ متر مربعی
فلذا مزایده واحد تجاری همکف به مساحت ۱۳۰ متر مربع به همراه انباری تجاری به مساحت ۲۵ متر مربع و بالکن تجاری نیم طبقه به مساحت ۱۵۰ متر مربع قسمتی از به پلاک ثبتی ۲۵۰۷ فرعی از ۳۱۰ اصلی از ساعت ۹ الی ۱۲ روز چهار شنبه مورخه ۱۴۰۴/۱۲/۰۶ (ساعت نه الی دوازده قبل از ظهر روز چهار شنبه مورخه شش اسفند ماه سال یکهزار و چهارصد و چهار در اداره ثبت اسناد و املاک سرعین واقع در سرعین - جنب شهرداری برگزار میشود مزایده واحد تجاری همکف به مساحت ۱۳۰ متر مربع به همراه انباری تجاری به مساحت ۲۵ متر مربع از مبلغ ۱۳۶/۴۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال و بالکن تجاری نیم طبقه به مساحت ۱۵۰ متر مربع از مبلغ ۴۵/۶۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال قسمتی از به پلاک ثبتی ۲۵۰۷ فرعی از ۳۱۰ اصلی جمعا از صلح ۱۸۲/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (یکصد و هشتاد و دو میلیارد ریال شروع و به بالاترین قیمت پیشنهادی فروخته می شود. لازم به ذکر است پرداخت بدهیهای مربوط به آب برق گاز اعم از حق انشعاب و یا حق اشتراک و مصرف در صورتی که مورد مزایده دارای آنها باشد و نیز بدهی های مالیاتی و عوارض شهرداری و غیره تا تاریخ مزایده اعم از اینکه رقم قطعی آن معلوم شده یا نشده باشد به عهده برنده مزایده است و نیز در صورت وجود مازاد وجوه پرداختی بابت هزینه های فوق از محل مازاد به برنده مزایده مسترد خواهد شد و نیم عشر و حق مزایده نقداً وصول میگردد شرکت در مزایده منوط به پرداخت ۱۰% از مبلغ پایه کارشناسی (۱۸۲/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال) یکصد و هشتاد و دو میلیارد ریال نزد بانک ملی به حساب تمرکز وجوه سپرده به شماره IR۱۴۰۱۰۰۰۰۴۰۷۵۰۱۳۲۰۷۸۸۰۱۸۳ بنام سازمان ثبت اسناد با شناسه واریز ۹۰۵۰۱۳۲۷۵۱۰۸۵۷۵۰۰۱۱۱۱۱۰۰۰۰۰۱۸۳ و حضور خریدار یا نماینده قانونی او در جلسه مزایده میباشد. واریز ده درصد برای همه شرکت کنندگان الزامی می باشد. برنده مزایده مکلف است ما به التفاوت مبلغ فروش را ظرف مدت پنج روز از تاریخ مزایده به حساب صندوق ثبت تودیع نماید و در صورتیکه ظرف مهلت مقرر مانده فروش را به حساب سپرده ثبت واریز کند مبلغ مزبور قابل استرداد نبوده و به حساب خزانه واریز خواهد شد و عملیات فروش از درجه اعتبار ساقط و مزایده تجدید خواهد شد.
ضمنا نظر بر اینکه ششدانگ پلاک ۲۵۰۷ فرعی از ۳۱۰ اصلی بنام آقای سعید زیرک بدهکار پرونده اجرایی بو